

1825 18/11 27: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. i og Till. t. L. om Indkomst- og Formueskat. 1826

[Borgbjerg.]

om, at denne Lov har de selv ført igennem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hagbart Berg: Det ærede Medlem Hr. P. Munch brugte det Udtryk, at den Lovgivning, vi her staar overfor, at nedsætte en Beskatning, var et Tilbageskridt. Den logiske Konsekvens af denne Udtalelse maa jo være, at det ærede Medlem mener, at naar vi nedsætter en Gang fastsatte Skatter, saa er det Tilbageskridt, medens det vilde være et Fremskridt stadig at forhøje saadanne. Jeg skal gøre opmærksom paa, at naar vi i det hele taget staar i den Situation, vi nu staar i, saa er det Følgen af, at den radikal-socialistiske Politik havde ført dertil, at et Skattetryk paa 60 Kr. pr. Indbygger, som vi havde, før de Herrer kom til i 1913, under den radikale Politik's Ledelse blev forhøjet til et Skattetryk af 300 Kr. pr. Indbygger. Dette Skattetryk blev under Venstres Styre fra 1920 til 1924 nedsat til ca. 200 Kr. pr. Indbygger. Men vi er klare over, at med den økonomiske Tilstand, vi har i Øjeblikket, er det ganske umuligt, at Befolkningen vedvarende kan bære et Skattetryk paa ca. 700 Mill. Kr. aarlig. Derfor er det ikke et Tilbageskridt, men et Fremskridt, naar Venstre nu gaar til at nedsætte denne Beskatning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som er en saa socialt forstaaende Mand, og som ogsaa er en praktisk kyndig Mand, ikke har følt i Løbet af det sidste Aar og maaske længere tilbage, hvor overordentlig vanskeligt det er for konservative Politikere at arbejde sammen med Industriens officielle Ledere. Jeg kunde tænke mig, at han havde følt det, og jeg kunde tænke mig, at ogsaa andre ærede Medlemmer af det konservative Parti havde følt det. Jeg

maa sige, at naar jeg ser den Uforstand, den Mangel paa politisk Sans, paa Psykologi, der er raadende i officielle ledende Industrikredse i Øjeblikket, og jeg samtidig tager i Betragtning, at det jo er en konservativ Opgave, en Opgave, jeg for mit Vedkommende altid vil bidrage min Skærv til at tage op, at skaffe den danske Industri stadig bedre Kaar — for jeg tror, at i det 20de Aarhundrede vil Danmark mere og mere blive et Industriland, og være nødt til at blive et Industriland, hvis vi overhovedet skal have taalelige økonomiske Vilkaar her i Landet —, saa kan jeg kun beklage de Arbejdsvilkaar, der fra officielle Industrikredsers Side gives os, jeg har mange Gange været ved at tabe Taalmodigheden og sige som Leporello i „Don Juan“: „Fanden være Tjener her!“

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Ja, det er mig unægtelig en Plage at diskutere med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, men jeg er alligevel nødt til at gøre det. Der er nemlig noget, der hedder Sager, og der er noget, der hedder Pligt, som kan gøre, at man er nødt til at tage Dagens Plager paa sig. Ved denne Lejlighed drejer det sig ganske simpelt om dette, at jeg har hævdet, at det var de af det store Hartkorn vundne tekniske Fremskridt, der bragte os over Krisen i 80erne, derigennem — har jeg yderligere forklaret — at de blev accepteret af Mellemlandbruget og det lille Landbrug. Derimod vil nu det ærede Medlem indvende, at det er ikke rigtigt, fordi det store Landbrug ønskede at komme over Krisen ved Hjælp af Korntold. For det første var det nu ingenlunde hele det store Landbrug, der ønskede den — jeg ved godt, at der var Ønsker oppe i den Retning —, men de fik jo ikke den Korntold. Nej, vi kom over Krisen ved Hjælp af det Fremskridt, der var erobret af det store Hartkorn. Det staar fast. Det ærede Medlem kan sprælle fra nu af indtil Nytaarsaften, saa formaar han ikke at rokke ved disse Kendsgerninger. — Og hvad hans Formening om Parlamentaris-